

Súd: Okresný súd Bratislava V
Spisová značka: 12Csr/3/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1516211435
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zita Leimbergerová
ECLI: ECLI:SK:OSBA5:2021:1516211435.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava V sudkyňou Mgr. Zitou Leimbergerovou v spore žalobcu: N. Y. T., nar. XX.X.XXX9, bytom B. I. XX, X., zast.: Advokátskou kanceláriou Slivka & Lečková, s.r.o., IČO: 35913754, so sídlom Turčianska 16, Bratislava, proti žalovanému: Poštová banka, a.s., IČO: 31340890, so sídlom Dvořákovo nábr. 4, Bratislava, zast. advokátskou kanceláriou Sedlačko & Partners, s.r.o., IČO: 36853186, so sídlom Štefánikova 8, Bratislava, o zrušenie rozhodcovského rozsudku, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovanému súd **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 8.8.2016 domáhal zrušenia rozhodcovského rozsudku vydaného pod č. k. AH-C/0216/0006 dňa 3.5.2016 stálym rozhodcovským súdom zriadeným pri Rozhodcovská a mediačná, so sídlom Dunajská 15, Bratislava, ktorého zriaďovateľom je Rozhodcovská a mediačná, záujmové združenie právnických osôb so sídlom Dunajská 15, Bratislava (ďalej len „rozhodcovský súd“).

2. Žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku žalobca odôvodnil tým, že žalovaný sa ako žalobca v rozhodcovskom konaní žalobou zo dňa 2.2.2016 domáhal voči nemu zaplatiť žalovanému zmenkovú sumu 511.637,51 eur spolu s úrokom vo výške 6 % ročne z tejto zmenkovej sumy od 20.5.2015 do zaplatenia, zmenkovú odmenu 1.705,46 eur a nahradiť trovy rozhodcovského konania vo výške 30.698,26 eur, všetko v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozhodcovského rozsudku. Rozhodcovský súd doručil predmetný rozhodcovský rozsudok na adresu sídla zástupcu žalobcu dňa 6.6.2016. Žalobca v prvom rade namietal, že medzi stranami nebola platne uzavretá rozhodcovská zmluva. Žalovaný predložil rozhodcovskému súdu Dohodu o vydaní a vyplnení biancozmenky, ktorá mala byť uzavretá ako multilaterálny právny úkon za účasti žalovaného ako banky, žalobcu ako vystaviteľa a p. G. T. ako avalistu. Súčasťou tejto dohody mala byť podľa tvrdenia žalovaného platná rozhodcovská doložka obsiahnutá v ustanovení čl. V ods. 9. K platnému uzavretiu tejto viacstrannej dohody však vôbec nedošlo, nakoľko túto dohodu neakceptovala p. G. T. ako avalista. Žalobca návrh dohody síce podpísal, tento bol predložený na akceptáciu ostatným účastníkom, ale k jej akceptácii nedošlo. Z ust. Čl. II ods. 1 vyplýva, že akceptácia zo strany avalistu bola nevyhnutnou podmienkou platného uzavretia dohody. Žalobca návrh zmluvy podpisoval s výhradou, že táto bude trojstranná a že jeho záväzok bude riadne zabezpečený aj avalistom, k čomu ale nedošlo. Žalobca takisto namietal, že rozhodcovská doložka, pokiaľ by bola platná, mala určovať ako dohodnutého rozhodcu iný stály rozhodcovský súd (ktorým mal byť: STÁLY ROZHODCOVSKÝ SÚD zriadený pri Rozhodcovská a mediačná a.s., IČO: 48023151) než ten, ktorý napadnutý rozsudok vydal. Ďalšia námietka žalobcu sa týkala postupu rozhodcovského súdu, ktorý mu odňal možnosť konať v rozhodcovskom konaní,

najmä pokiaľ ide o výber rozhodcu. Rozhodcovský súd mu nedoručoval riadne písomnosti a o začatí rozhodcovského konania sa žalobca dozvedel de facto až vtedy, keď mu bolo doručené oznámenie o zložení senátu (t. j. 11.4.2016). Žalobca poukázal aj na to, že novelizáciou zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní (ďalej len „ZoRK“) zákonodarca neprípustným spôsobom narušil jeho ústavné právo na súdnu ochranu. V čase, keď mala byť uzavretá rozhodcovská doložka, t. j. keď navrhovateľ podpisoval a predkladal ostatným stranám na akceptáciu návrh dohody o vydaní a vyplnení biancozmenky totiž platila iná právna úprava rozhodcovského konania, pričom uvedená novelizácia kvalitatívnym spôsobom zmenila podmienky rozhodcovského konania a najmä možnosti súdnej ochrany pred zneužitím rozhodcovského konania. Namietol neprípustnosť retroaktivity, nakoľko by nikdy rozhodcovskú zmluvu neakceptoval, pokiaľ by vedel o tom, že dôjde k tak zásadným zmenám v rozhodcovskom konaní - najmä v možnosti následného zrušenia rozhodcovského rozsudku a takisto k možnosti úplne zmeniť pôvodne dohodnutý stály rozhodcovský súd za iný. Konkrétne žalobca namietal, že v čase, keď podpisoval návrh dohody bol zriaďovateľom v dohode navrhovaného rozhodcovského súdu subjekt - spol. Rozhodcovská a mediačná a.s. a o nestrannosti tohto subjektu a teda aj ním zriadeného stáleho rozhodcovského súdu nemal v tom čase pochybnosti. Ak podľa neskôr prijatej právnej úpravy malo dôjsť k zmene zriaďovateľa, potom namietol, že zriaďovateľom sa stal subjekt, o ktorého nestrannosti má pochybnosti. Okrem pôvodného zriaďovateľa, ktorý sa údajne stal členom zriaďovateľa nového stáleho rozhodcovského súdu, sa členmi mali stať okrem iného aj spol. Rozhodcovská, arbitrážna a mediačná, a.s., Sienkiewiczova 4, Bratislava, IČO: 35862882 a LICITOR group, a.s., Tajovského 5, Žilina, IČO: 36421561, o ktorých nestrannosti žalobca nie je presvedčený. Pokiaľ by vedel o tom, že tieto subjekty budú mať čo len nepriamy vplyv na činnosť príslušného stáleho rozhodcovského súdu, nebol by vo svojom návrhu dohody predloženej ostatným účastníkom, takýto súd navrhoval.

3. Žalovaný nepovažujúc nárok uplatnený žalobcom za legitímny aj s poukazom na otázku splnenia procesných podmienok konania žiadal žalobu zamietnuť v celom rozsahu. Poukázal na nedôvodnosť podaného návrhu, jeho zrejmu účelovosť a rovnako sa nestotožnil s námietkami žalobcu z týchto dôvodov: žalovaný poukázal na absenciu splnenia procesných podmienok, nakoľko z podkladov, ktorými žalovaný disponuje sa zákonná 60-dňová lehota na podanie žaloby v zmysle ust. § 41 zákona o rozhodcovskom konaní javí ako nedodrzaná. Podľa tohto ustanovenia možno žalobu o zrušenie rozhodcovského konania podať v lehote 60 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi rozhodcovského konania, ktorý podáva žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Rozhodcovský rozsudok bol účastníkovi rozhodcovského konania, ktorý podáva žalobu, t. j. žalobcovi doručený 6.6.2016, posledným dňom na podanie žaloby bol dátum 5.8.2016. Žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku bola Okresnému súdu Bratislava V doručená 8.8.2016. Ust. § 40 ods. 1 ZoRK uvádza taxatívne dôvody, pre ktoré sa môže účastník rozhodcovského konania žalobou podanou na príslušnom súde domáhať zrušenia rozhodcovského rozsudku, a teda dôvody, ktoré zakladajú právo účastníka rozhodcovského konania na podanie žaloby na zrušenie rozhodcovského rozsudku. Žalovaný je toho názoru, že námietky žalobcu nemožno subsumovať ani pod jeden z dôvodov na podanie žaloby, ktorý predpokladá ust. § 40 ods. 1 ZoRK. Navyše ani jeden z dôvodov nemožno považovať za žalobcom preukázaný. S poukazom na ust. § 40 ods. 4 ZoRK uviedol, že súd neprihliadne na dôvody zrušenia rozhodcovského rozsudku, ak ich účastník rozhodcovského konania pred rozhodcovským súdom v lehote na to ustanovenej, inak bez zbytočného odkladu, nenamietal. Žalobca bol rozhodcovským súdom vyzvaný na podanie žalobnej odpovede spolu s doručovanou žalobou a prílohami k nej, túto si však žalobca neprevzal v odbernej lehote. Žalobca ani po oznámení zloženia rozhodcovského senátu až do rozhodnutia vo veci samej neuskutočnil žiaden procesný úkon, okrem predloženia plnomocenstva na zastupovanie, teda nevyjadril sa ani k žalobe ani k predloženým listinným dôkazom, to ani napriek tomu, že dňa 21.4.2016 udelil na zastupovanie v konaní plnú moc advokátskej kancelárii. Preto tvrdenia a námietky žalobcu považuje žalovaný za výslovne účelové a neopodstatnené. K námietke neprípustnosti rozhodcovského súdu žalovaný uviedol, že i tieto tvrdenia žalobcu považuje za účelové a v plnom rozsahu sa stotožňuje s odôvodnením napádaného rozhodcovského rozsudku, podľa ktorého Obchodná spol. Rozhodcovská a mediačná a.s. sa za účelom splnenia podmienok podľa ust. § 12 ods. 1 ZoRK v znení účinnom do 1.1.2015 a ust. § 54b ZoRK stala členom zriaďovateľa Rozhodcovská a mediačná a.s., so sídlom záujmového združenia Dunajská 15, Bratislava, IČO: 45744581, záujmové združenie právnických osôb registrované na Okresnom úrade Bratislava pod č. OU-BA-OVVS1-2014/094586, ktorý je zriaďovateľom a prevádzkovateľom Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Rozhodcovská a mediačná zriadeného podľa § 12 a nas. ZoRK. Obchodná spoločnosť Rozhodcovská a mediačná a.s., ktorá je prevádzkovateľom

STÁLEHO ROZHODCOVSKÉHO SÚDU zriadeného pri Rozhodcovská a mediačná a.s. ako subjekt práva nezanikla (§ 68 Obchodného zákonníka) a je naďalej zapísaná v obchodnom registri. Za účelom splnenia podmienok podľa § 12 ods. 1 ZoRK v znení účinnom od 1.1.2015 sa stala členom záujmového združenia právnických osôb. Stály rozhodcovský súd zriadený pri Rozhodcovská a mediačná začal svoju činnosť vykonávať dňa 1.1.2015 a je nástupníckym rozhodcovským súdom. Prechod právomoci na nový subjekt podľa ust. § 54b ods. 2 a 3 ZoRK nastalo ex lege, pričom legislatívne zmeny nemohol predvídať ani žalovaný. Neobstojí námietka žalobcu o nestrannosti rozhodcovského súdu, nakoľko žalobca jednak v rozhodcovskom konaní nestrannosť žiadnym spôsobom nerozporoval, a jednak ani v žalobnom návrhu konkrétne neuvádza dôvodné argumenty, prečo by mal mať o nestrannosti či už Stáleho rozhodcovského súdu, alebo jeho členov pochybnosti. Ohľadne námietky žalobcu týkajúcej sa údajnej neplatnosti rozhodcovskej doložky žalovaný uviedol, že dôvodom neplatnosti má byť podľa názoru žalobcu neakceptácia návrhu dohody o vydaní a vyplnení biancozmenky zo strany avalistu p. G. T., pričom podpis avalistu považuje za nevyhnutnú podmienku platného uzavretia tejto dohody. Žalovaný, nestotožňujúc sa s týmto tvrdením žalobcu rozporoval, že dohoda sa prípadným nepodpísaním zmenky avalistom nesankcionuje neplatnosťou a keďže G. T. nepodpísala ani zmenku ako aval a ani dohodu, uvedené znenie vyhlásenia sa na p. G. T. nevzťahuje, čím neuviedla žalobcu ani žalovaného do omylu. Tvrdenie žalobcu, že návrh zmluvy podpisoval s výhradou, že táto bude trojstranná a jeho záväzok bude riadne zabezpečený aj avalistom nie je ničím podložené. V dohode neboli dojednané žiadne odkladacie alebo rozvázovacie podmienky účinnosti dohody, vyžadujúce si akceptáciu dohody aj zo strany avalistu. Žalobca dohodu podpísal slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne, čo potvrdil svojím podpisom a čo žalobca žiadnym spôsobom nespochybňuje. Podľa textácie čl. V ods. 7, dohoda nadobúda platnosť a účinnosť dňom podpisu zo strany banky a vystaviteľa. Nakoľko ide o inominátnu zmluvu, k platnému uzavretiu dohody došlo aj z tohto hľadiska, keďže forma dohody ako aj prejavy strán dohody pri jej uzatváraní neboli legislatívne obmedzené. Absencia podpisu avalistu spôsobuje len nemožnosť uplatniť si v rozhodcovskom konaní nárok veriteľa voči avalistovi. Žalovaný v tejto súvislosti poukázal na to, že vzťah zmenkového dlžníka a zmenkového ručiteľa je charakteristický tým, že je samostatný, kauzálne nezávislý, čo sa rovnako prejavuje aj v rovine uzatvárania dohody. Z opatrnosti na záver uviedol, že nárok uplatňovaný zo zmenky nevznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a žalobcu nemožno považovať za spotrebiteľa v tom zmysle, že by sa na neho vzťahovala spotrebiteľská ochrana.

4. Rozsudkom č. k. 12Csr/3/2016-108 zo dňa 25.2.2020 tunajší súd žalobu zamietol ako oneskorene podanú, z dôvodu uplynutia prekluzívnej 60-dňovej lehoty na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku v zmysle ust. § 41 zákona o rozhodcovskom konaní. Na základe odvolania žalobcu Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 6CoSr/1/2020-133 zo dňa 30.9.2020 napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie s tým, že nemá pochybnosti o tom, že 60-dňová lehota na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku uvedená v ust. § 41 zákona o rozhodcovskom konaní je lehotou procesnou. Ide totiž o lehotu na uplatnenie procesného práva, konkrétne práva podať na súd žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Vzhľadom na to je táto lehota zachovaná aj v prípade, ak je táto žaloba v posledný deň lehoty podaná na poštu. V prejednávanej veci nebolo sporné, že predmetný rozhodcovský rozsudok bol právnomu zástupcovi žalobcu doručený dňa 6.6.2016. 60-dňová lehota na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku začala žalobcovi plynúť dňa 7.6.2016 a uplynula dňom 5.8.2016. Žalobca podal žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku na poštu dňa 3.8.2016, teda včas.

5. V zmysle pokynu odvolacieho súdu súd prvej inštancie vo veci nariadil pojednávanie, na ktoré sa zástupca žalobcu ani žalobca nedostavil, svoju neúčast' ospravedlnil z dôvodu karantény a požiadal o prejednanie veci a rozhodnutie v ich neprítomnosti. Zástupca žalovaného zotrval na doterajších tvrdeniach a s poukazom na početnú rozhodovaciu prax týkajúcu sa konaní o zrušenie rozhodcovských rozhodnutí (napr. uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1Cob/177/2015 zo dňa 14.9.2016, uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2Cob/79/2016 zo dňa 22.6.2016, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 14Co/852/2014 zo dňa 24.11.2015, uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 8Cob/99/2013 zo dňa 9.12.2013, rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2Cob/280/2011 zo dňa 25.9.2012, uznesenie Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 29Cr/8/2016 zo dňa 1.6.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2CoR/3/2016 zo dňa 21.12.2016 v nadväznosti na uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 384/2018-18 zo dňa 20.6.2018) s tým, že zároveň súdu pripomenul rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 192/06 zo dňa 3.11.2006 a III. ÚS 289/2017 zo dňa 21.11.2017, podľa ktorých „súd má poznať svoju vlastnú judikatúru, t. j. aj rozhodnutia iných sudcov (resp. senátu) toho istého súdu, a túto judikatúru musí zohľadniť bez ohľadu na to, či na ňu samotné

strany sporu poukazujú. Naopak, postoj všeobecných súdov vyznačujúci sa odlišnosťou prístupu k prejednávanej veci, ktoré sú v podstate identické, bez toho, aby svoj odklon odôvodnili, je prejavom svojvôle, ktorá odporuje základnému princípu materiálneho právneho štátu. Ak súd rieši právnu otázku (tú istú alebo analogickú), ktorá už bola právoplatne vyriešená podstatne odchylným spôsobom bez toho, aby sa argumentačne vyrovnal so skoršími súdnymi rozhodnutiami, nekoná v súlade s princípom právnej istoty v zmysle čl. 1 ods. 1 Ústavy SR a môže tým porušiť aj právo účastníka súdneho konania na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR“. Názor, že v danom prípade sa jedná o hmotnoprávnu lehotu zastáva aj autor komentovaného vydania zákona o rozhodcovskom konaní (R. a kolektív, str. 596, vydavateľstvo C.H.Beck). Zástupca žalovaného trval na tom, že nárok žalobcu je z dôvodu márneho uplynutia 60-dňovej lehoty na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku prekludovaný.

6. Podľa § 28 ods. 1 písm. a) CSP (účinného od 1.7.2016), na konanie v sporoch týkajúcich sa rozhodcovského konania okrem spotrebiteľského rozhodcovského konania je príslušný Okresný súd Bratislava V pre obvody Krajského súdu v Bratislave, Krajského súdu v Trnave a Krajského súdu v Nitre.

7. Podľa § 17a ZoRK na porušenie ustanovení tohto zákona, od ktorých je možné odchyliť sa dohodu, alebo ustanovení dohody účastníkov rozhodcovského konania sa prihliada len vtedy, ak ich účastník v konaní namietal v ustanovenej alebo dohodnutej lehote; ak lehota nie je takto určená, bez zbytočného odkladu po tom, ako sa o porušení dozvedel.

8. Podľa § 18 ods. 4 ZoRK v lehote, na ktorej sa dohodli účastníci rozhodcovského konania alebo ktorú určil rozhodcovský súd, žalovaný podá žalobnú odpoveď na rozhodcovský súd. Ak konanie neprebieha pred stálym rozhodcovským súdom a rozhodcovský súd ešte nebol ustanovený, zašle žalobnú odpoveď žalobcovi. V žalobnej odpovedi sa žalovaný vyjadrí ku všetkým skutočnostiam a návrhom uvedeným v žalobe.

9. Podľa § 30 ods. 2 ZoRK, ak žalovaný neoznámí svoju žalobnú odpoveď podľa § 18 ods. 4, rozhodcovský súd pokračuje v rozhodcovskom konaní bez toho, aby považoval tento nedostatok za uznanie tvrdení žalobcu.

10. Podľa § 40 ods. 1 ZoRK v znení účinnom v čase vydania rozhodcovského rozsudku, tuzemský rozhodcovský rozsudok môže byť zrušený príslušným súdom len na základe žaloby účastníka rozhodcovského konania podanej proti druhému účastníkovi rozhodcovského konania, ak

a) účastník rozhodcovského konania preukáže, že

1. nemal spôsobilosť uzavrieť rozhodcovskú zmluvu, rozhodcovská zmluva nebola uzavretá v súlade s právnym poriadkom, podľa ktorého sa na základe dohody zmluvných strán mala rozhodcovská zmluva uzavrieť, alebo že takáto dohoda nebola uzavretá, podľa právneho poriadku Slovenskej republiky,

2. nebol riadne upovedomený o ustanovení rozhodcu, o rozhodcovskom konaní alebo že mu nebolo umožnené sa zúčastniť na rozhodcovskom konaní,

3. rozhodcovským rozsudkom sa rozhodol spor, pre ktorý nebola uzatvorená rozhodcovská zmluva, alebo ktorý nie je v medziach rozhodcovskej doložky, alebo že rozsudok prekračuje dosah dohovoru o rozhodcovi alebo dosah rozhodcovskej doložky; ak ale môžu byť časti rozhodcovského rozsudku vo veciach podrobených rozhodcovskému konaniu oddelené od častí rozsudku pojednávajúcich o veciach, ktoré nie sú mu podrobené, súd zruší rozhodcovský rozsudok len v dotknutej časti,

4. rozhodcovský súd nebol ustanovený, rozhodcovské konanie neprebiehalo spôsobom dohodnutým účastníkmi rozhodcovského konania alebo že sa táto dohoda neuzavrela, ak ustanovenie rozhodcovského súdu alebo priebeh rozhodcovského konania bol v rozpore s ustanoveniami tohto zákona, ak tieto skutočnosti mohli mať vplyv na rozhodnutie vo veci samej alebo

b) súd zistí, že sú dôvody, pre ktoré by boli odopreté uznanie a výkon cudzieho rozhodcovského rozsudku aj bez návrhu účastníka podľa § 50 ods. 2 <aspi://module='ASPI'&link='244/2002%20Z.z.%252350'&ucin-k-dni='30.%206.2016'> tohto zákona.

11. Podľa § 40 ods. 3 veta prvá ZoRK v znení účinnom v čase vydania rozhodcovského rozsudku, ak podá účastník rozhodcovského konania žalobu na príslušnom súde, napadnutý rozhodcovský rozsudok zostáva právoplatný.

12. Podľa § 40 ods. 4 ZoRK na dôvody zrušenia rozhodcovského rozsudku podľa odseku 1 písm. a) súd neprihliadne, ak ich účastník nenamietal v konaní pred rozhodcovským súdom v lehote na to ustanovenej, inak bez zbytočného odkladu.

13. Podľa § 41 ZoRK v znení účinnom v čase vydania rozhodcovského rozsudku, žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote 60 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi rozhodcovského konania, ktorý podáva žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Ak účastník rozhodcovského konania požiadal o opravu rozhodcovského rozsudku podľa § 36, lehota začína plynúť od doručenia rozhodnutia o oprave rozhodcovského rozsudku.

14. Rozhodcovské konanie je alternatívnym riešením sporov. Ide o konanie uskutočňované pod kontrolou a na základe zmluvy účastníkov, ktorou je spor predkladaný k posúdeniu nimi vybranému nezávislému subjektu, pričom výsledkom je rozhodnutie sporu s konečnou platnosťou vo forme rozhodnutia rozhodcu. Charakter rozhodcovskej činnosti je založený zmluvou delegujúcou vôľu strán, rozhodnutie je kvalifikovanou formou záväzku. Rozhodca právo nenachádza, ale tvorí záväzkový vzťah, jeho moc pochádza od vlastnej moci strán určovať si svoj osud, ktorú mu zverili. Výsledkom rozhodcovského konania je kvalifikovaná forma aktu - rozhodcovský rozsudok, ktorý na základe zákona vyvoláva účinky *res iudicata* a predstavuje exekučný titul. Základom rozhodcovského konania je existencia rozhodcovskej zmluvy, ktorou sa strany zaväzujú riešiť spory v rozhodcovskom konaní. Z uznesenia Ústavného súdu SR sp. zn. PLz. ÚS 5/2015 zo dňa 18.11.2015 vyplýva, že Ústavný súd SR zaujíma k téme rozhodovania v rámci rozhodcovského konania stanovisko okrem iného, že: „...Zákon o rozhodcovskom konaní je takpovediac mini-občianskym zákonníkom pre súkromný proces, ktorý dáva rámec pre vytvorenie súkromného procesného konania. Prieskum podľa § 40 zákona o rozhodcovskom konaní nie je inštančným prieskumom, ale posúdením, či súkromný subjekt - rozhodcovský súd, neporušil v súkromných vzťahoch zákonné ustanovenia, teda niečo ako posúdenie platnosti zmluvy v hmotnom práve. Rozhodcovský súd nie je „iným súdom“ podľa čl. 127 ústavy. Súd a „súd“ tu nie sú synonymá, ale homonymá...“.

15. Súd prvej inštancie súc viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, t. j. majúc za to, že žaloba bola podaná včas, vec opätovne prejednal, pričom z pripojeného rozhodcovského spisu mal preukázané nasledované: Žalovaný podal žalobu na rozhodcovský súd dňa 10.2.2016. Dňa 29.2.2016 zaslal rozhodcovský súd žalobcovi výzvu na podanie žalobnej odpovede a výzvu na ustanovenie žalobcu, a to v lehote do 15 dní od doručenia tejto výzvy. Zásielka bola žalobcovi doručená dňa 29.3.2016. Dňa 31.3.2016 sa konalo zasadnutie predsedníctva Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Rozhodcovská a mediačná (ďalej len „SRS“), na ktorom bolo prijaté rozhodnutie o ustanovení rozhodcov v predmetnom spore, vrátane rozhodnutia o ustanovení predsedajúceho rozhodcu a rozhodcu ustanoveného na stranu žalovaného (t. j. žalobcu v tomto konaní). Rozhodnutia boli žalobcovi doručené do vlastných rúk dňa 19.4.2016. Podľa úradného záznamu z rovnakého dňa požiadala zástupkyňa žalobcu JUDr. Benčová (splnomocnenca advokátskej kancelárie Slivka & Lečková, s.r.o.) s tým, že žalobca udelil tejto advokátskej kancelárii plnú moc dňa 21.4.2016) o nahliadnutie do rozhodcovského spisu, ktoré sa konalo dňa 25.4.2016. Rozhodcovský rozsudok pod č. k. AH-C/0216/0006 bol prijatý dňa 3.5.2016. Žalobca prevzal napadnutý rozhodcovský rozsudok dňa 6.6.2016, ktorý bol rozhodcovským súdom doručovaný žalobcovi prostredníctvom ním splnomocneného zástupcu advokátskej kancelárii Slivka & Lečková, s.r.o. a v rovnaký deň nadobudol právoplatnosť.

16. Všeobecný súd môže vstupovať do postupu a rozhodcovských rozhodnutí v rozsahu a medziach zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní. Je povinný prihliadať na celé rozhodcovské konanie a na uplatňovanie jednotlivých práv a plnenie povinností účastníkov toho ktorého rozhodcovského konania s poukazom na § 40 ods. 4 zákona o rozhodcovskom konaní. Každý účastník rozhodcovského konania je povinný dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku namietat' priamo v rozhodcovskom konaní v lehote na to ustanovenej inak bez zbytočného odkladu. Zákon o rozhodcovskom konaní okrem toho v ust. § 40 ods. 1 ZoRK ukladá žalobcovi domáhajúcem sa zrušenia rozhodcovského rozsudku nielen tvrdiť dôvody zrušenia rozhodcovského rozsudku, ale ich aj preukázať. To znamená, že žalobca je povinný už v samotnej žalobe tvrdiť dôvody a všetky tieto dôvody preukazovať a to všetko najneskôr do 60 dní od doručenia rozhodcovského rozsudku. V predmetnej veci súd teda vychádzal z preukázaných dôvodov uvedených žalobcom (súčasne s tým, či boli uplatnené včas).

17. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že rozhodcovský súd doručoval žalobcovi žalobu s výzvou na vyjadrenie (na žalobnú odpoveď) na adresu jeho trvalého pobytu (ktorý má žalobca doposiaľ), žalobca si však zásielku v odbernej lehote neprevzal. Na rovnakej adrese si žalobca následne zásielku rozhodcovského súdu (rozhodnutie o ustanovení rozhodcov) prevzal osobne, načo sa rozhodol využiť služby advokátskej kancelárie. S poukazom na § 25 ods. 1 zákona o rozhodcovskom konaní sa preto žaloba žalobcovi považuje za doručенú tak ako aj dôvodí rozhodcovský rozsudok. V zmysle ust. § 18 ods. 4 ZoRK (citovaného v bode 8 tohto odôvodnenia) a výzvy rozhodcovského súdu zo dňa 29.2.2016 mal žalovaný podať žalobnú odpoveď v lehote do 15 dní od jej doručenia (31.3.2016), t. j. do 15.7.2016, čo však neurobil ani pri doručovaní neskorších podaní (napr. po doručení oznámenia zloženia senátu). Rovnako sa žalovaný nevyjadril k ďalším podaniam doručovaným mu rozhodcovským súdom. Žalobca v žalobe ani neuvádzal (a ani nepreukazoval) akékoľvek dôvody, ktoré by mu bránili prevziať zásielku so žalobou od rozhodcovského súdu, resp. podávať námietky a vyjadrenia v zmysle ZoRK. Hoci následne splnomocnil advokátsku kanceláriu na zastupovanie v rozhodcovskom konaní (ktorého poverený zamestnanec využil právo nahliadnuť do rozhodcovského spisu), k žalobe sa až do vydania napadnutého rozhodnutia nevyjadril. Konanie rozhodcovského súdu až do podania tejto žaloby nijako nespochybňoval. Nečinnosť žalobcu nebola zapríčinená z dôvodov hodných osobitného zreteľa, žalobca sa rozhodol všetky svoje procesné oprávnenia, ktoré mu zákon o rozhodcovskom konaní umožňuje, nevyužiť. Z vykonaného dokazovania tak bolo jednoznačne preukázané, že žalobca v rozhodcovskom konaní vôbec nevyužil právo namietať akékoľvek dôvody zrušenia rozhodcovského rozsudku a keďže v rozhodcovskom konaní neboli namietané žiadne dôvody zrušenia rozhodcovského rozsudku, súd s poukazom na § 40 ods. 4 ZoRK na dôvody uvedené v žalobe nemohol prihliadať. Nebolo možné prisvedčiť tvrdeniu žalobcu, že mu postupom rozhodcovského súdu bola odňatá možnosť konať v rozhodcovskom konaní tým, že rozhodcovský súd mu riadne nedoručoval písomnosti a o začatí rozhodcovského konania sa mal dozvedieť de facto až doručením oznámenia o zložení senátu (t. j. 11.4.2016). Ako už bolo uvedené vyššie, žalobca nekonal v rozhodcovskom konaní osobne, počas tohto konania bol zastúpený advokátom, ktorý už pri prevzatí právneho zastúpenia (21.4.2016) musel a mal vedieť o právach a povinnostiach plynúcich zo zákona o rozhodcovskom konaní, pričom neuplatnením procesných práv, t. j. nepodaním žiadneho vyjadrenia v podstate akceptoval (prejavil vôľu), že o žalobe má právomoc rozhodovať uvedený rozhodcovský súd. So všetkými týmito námietkami sa rozhodcovský súd vo svojom rozhodnutí riadne vysporiadal (str. 3 až 6 napadnutého rozhodcovského rozsudku), napriek tomu, že o týchto námietkach v čase vydania napadnutého rozhodnutia nemal vedomosť.

18. Poukazujúc na vyššie uvedené súd žalobu žalobcu na zrušenie rozhodcovského rozsudku zo dňa 3.5.2016, sp. zn. AH-C/0216/0006 zamietol neprihliadnúc na dôvody zrušenia tohto rozsudku, keďže ich žalobca nenamietal v konaní pred rozhodcovským súdom.

19. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s ust. § 262 ods. 1 CSP a žalovanému ako celkovo úspešnej strane sporu priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, pričom o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.